

Reseskildring av studieresa till Lettland 27/9-30/9-06 tillsammans med sbo Östsörmland Mellanskog

Under några dagar i september fick vi (en glad skara på 25-talet personer) chansen att resa till vårt grannland Lettland. Ett land som i alla fall för mig kändes ganska obekant innan resan.

Vi spenderade vår största del av vistelsen i kuststaden Liepaja och dess omnejd. Liepaja är med sina 87000 invånare landets tredje största stad.

Vi fick bland annat chansen att se och lära oss lite om lettiskt skogsbruk. Under sovjettiden (Lettland tillhörde Sovjet mellan 1944-1991) var inte skogsvård direkt prioritet nr ett, vilket man kan se ganska tydligt idag. Kvalitén på skogen är inte något vidare. Då i princip allt var statligt ägt under Sovjettiden beslutade man att alla som kunde bevisa att en släkting eller att man själv hade ägt en bit mark innan landet hamnade under det sovjetiska styret skulle få tillbaka detta när landet blev självständigt 1991. Idag är ungefär hälften av landets areal privatägd. All statlig skog som finns (ungefär hälften av den totala skogsarealen) är FSC- certifierad.

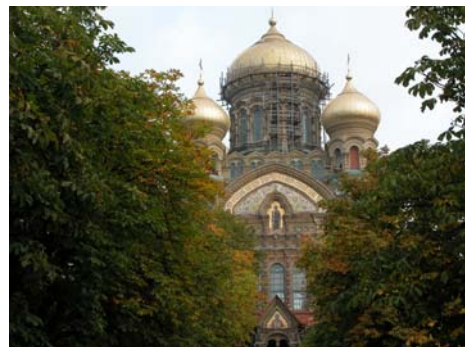
Att en del människor utan kunskap tagit över skog från sina gamla släktingar har också gjort att denna skog har fortsatt att stå utan några större åtgärder. Det var väldigt intressant att få möjlighet att få se lite av skogsbruket i Lettland, just för att jämföra med Sverige och liknande.



Otomars Ozols- en privat skogsägare som vi fick möjligheten att följa med ut i skogen berättade att han högg allt med motorsåg och sedan drog han ut det till bilväg med sin traktor (1974 årsmodell). Han visade oss också lite olika föryngringar, utvalshuggningar och hyggen. Dessa hyggen var väldigt små jämförelsevis med vad som är vanligt i Sverige, endast 0,6 ha ungefär. Detta verkade inte vara något unikt för just honom, utan det var vanligt att man avverkade manuellt och i så små mängder. Det är än så länge väldigt dyrt att ta in skogsmaskiner, det är idag

billigare att ta in två män som går och hugger med motorsåg i skogen istället.

Ett annat studiebesök vi gjorde var i Karosta. En gammal militärstad som från början byggdes till tsaren och delar av militären under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet. Då var det en oerhörd flärd och väldigt påkostat. När Sovjetunionen tog över landet så tog de också över Karosta som kom att bli en viktig plats för deras militära aktioner. Under kalla kriget var det ett så topphemligt och viktigt läge så att staden inte fanns utmärkt på sjökort eller kartor. Där hade de en stor militärhamn och en stor ubåtshangar. Det fanns också fängelser, bostäder för militärerna, sjukhus med mera.



Inte heller här prioriterades underhåll, så idag är husen förfallna och slitna. Det kan man väl säga rent generellt också om det vi såg. Hus är slitna och man undrar ibland om folk verkligen bor i dem, men det gör de, och utanför husen på gatorna står deras nya fina bilar. Jag ser fram emot att åka tillbaka till landet om några år för att se hur utvecklingen gått framåt.



Det här var ett litet axplock av vad vi gjorde under vår vistelse i Lettland, vi besökte också en stor massavedsexportör, ett sågverk, spenderade en dag i Riga med mera, med mera. Det var en oerhört lärorik och rolig resa som inte hade varit den samme om vi inte hade haft möjligheten att ha



Christoffer Tham med oss. Christoffer- en historieintresserad jägmästare som kan det mesta om Lettland- gjorde resan till det där lilla extra!

Marie Holst

